

Vijf soldaten die gestorven zijn en hun woonplaats hebben te Sint-Michiels stand blijken niet op het monument³²¹ te zijn vermeld:

- René Deloose, 21 jaar oud, is als vermist opgegeven op 1914-10-15 langs het IJzerfront. Hij behoorde als soldaat milicien tot het 2de linieregiment.
- Edouard François Devriese, 26 jaar, gehuwd, overleden aan de gevolgen van een wervelkambreuk te Brussel op 2 december 1914. Hij diende als soldaat milicien in het 4de linieregiment.
- Alphonse René Meulemeester, 31 jaar, ongehuwd, sneuvelde te Moxhe (Luik, Hannuit) als soldaat milicien bij de 8ste vestingslinie.
- Marie Louise Pierssens, 20 jaar, ongehuwd, overleed, als verpleegster van het Belgisch leger, in het militair hospitaal te Sint-Andries op 25 november 1918 aan griep.
- Henri Polydore Vanderstraeten, 38 jaar, gehuwd, overleed te Zwolle (geïnterneerd in Nederland) aan tyfus op 10 augustus 1917. Hij diende als soldaat milicien bij de vestingartillerie te Antwerpen.

Houtave (zie tabel 22)

Aan de westgevel van de Sint-Bavo en Machutuskerk, naast de toegangsdeur, bevindt zich de gedenkplaat voor de militaire slachtoffers uit WO I (figuur 81).

Het is een rechthoekige plaat uit witte natuursteen met bovenaan een licht gebogen kroonlijst met vlakke uiteinden en onderaan gesteund op twee kraagstenen uit witte natuursteen. Bovenaan links staat het wapenschild van Houtave en rechts het wapenschild met de Belgische leeuw. In het midden daarvan staat een kruisje in een cirkel. Daaronder staat de tekst: “*Dankbare hulde der Gemeente Houttave aan hare Roemrijke Zonen gesneuveld voor het vaderland 1914-1918*” met de namen van de soldaten in zwart beschilderde letters en chronologisch gerangschikt. Gans onderaan staat de tekst: “*Volk van Houttave. Bidt voor hunne zielen*”.

De gedenkplaat werd opgericht in opdracht van het gemeentebestuur van Houtave en werd uitgevoerd door Campers uit Brugge. De plechtige onthulling vond plaats op 6 oktober 1919 in aanwezigheid van priesters en bevolking³²².

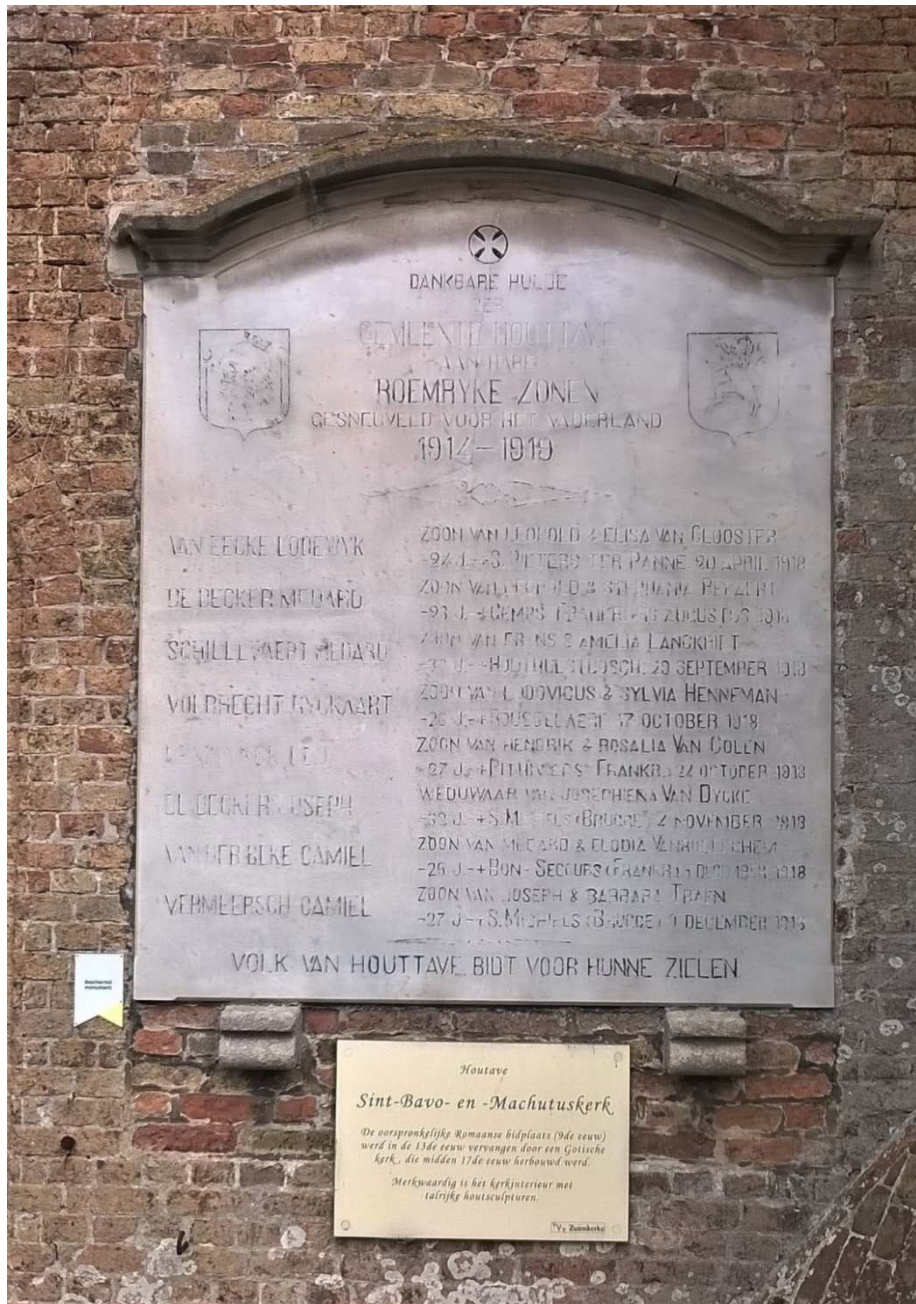
Op het monument staan acht namen van overleden militairen op een bevolking van 788 (1%). De gemiddelde leeftijd was 28 jaar, de oudste telde 36 jaar en de jongste 23 jaar. Zeven waren gehuwd, één was weduwnaar. Vijf slachtoffers zijn overleden in België, drie in Frankrijk.

Alle acht Houtavenaren zijn overleden in 1918, waarvan drie aan hun verwondingen en vijf aan ziekte. Vier van hen overleden aan de Spaanse griep tussen 24 oktober en 8 december 1918. De slachtoffers dienden in verschillende regimenten (19de, 22ste en 24ste linieregiment, de regimenten van jagers te voet,

³²¹ In Flanders Fields namenlijst; Belgian War Dead War Register

³²² JACOBS M., *Zij die vielen als helden..*, deel 2, o.c., p.126; BOUSSEMARE JOËL, *Liber Memorialis* 19, Heemstede, 2017, nr. 3, p. 1691-1694

karabiniers, artillerie en genie-telegrafisten). Zeven waren milicien en één vrijwilliger met premie (VAP).

Figuur 81. Gedenkplaat voor de militaire slachtoffers van WO I, voorgevel van de Sint-Bavo en Machutuskerk, Houtave, Pastoriestraat 12 © Geschied- en Heemkundige Kring Sint-Guthago

François De Peckere, oud 37 jaar, ongehuwd, wonende te Houtave, stierf plotseling te Houtem als gevolg van een ziekte. Als soldaat milicien van het speciaal contingent 1916 diende hij bij de Etappetroepen³²³. Hij staat niet vermeld op het monument.

³²³ Burgerlijke stand (BS) Houtave 1924/4; Belgian War Dead Register; Flanders Fields.